

General | Rai Crespi/Alba Carreres | Actualitzat el 15/03/2022 a les 07:07

Parlem de la figura del pare absent: mite o realitat?

En parlem amb el terapeuta i fundador d'Entre Homes, Rai Crespi

[inicicentrareport]La figura del pare absent en la criança és molt més notòria. Ens ho explica Rai Crespi, psicòleg d'Entre Homes. "**Venim d'un background amb molta absència masculina** i tot i que el model tradicional va canviant, no ho fa del tot, o no ho fa al ritme que ens agradaria. No estem tan avançats com ens pensem", ens explica.

Si bé cada vegada més els pares s'impliquen més en la llar i la criança (tot i que les investigacions en corresponsabilitats encara marquen un clar desequilibri entre homes i dones), sovint ens trobem amb l'**absència emocional**, que és un procés més profund i difícil d'assolir.

De forma inconscient tirem d'aquest aprenentatge transgeneracional, d'allò que hem vist, d'allò que hem après. "Cada vegada hi ha més homes que volen viure la seva paternitat més present, també des de l'emocionalitat, però les velles dinàmiques viscudes en la nostra infància ens apareixen com obstacles", ens explica.

Segons ens diu, en aquest sentit, les dones passen per força per un procés de transformació molt potent durant l'embaràs, desapareix la individualitat i està clar que la necessitat i la demanda cap a la mare per part de la criatura és òbvia i constant.

Aquest procés és més lent pels pares, en cas de parelles hetero, i sovint es té la sensació de no saber ben bé quin és el seu paper. Si bé cada vegada més hi ha homes que es formen, que llegeixen sobre criança, que busquen i troben el seu lloc, n'hi ha molts que segueixen (seguim) perduts.

Per tal de caminar cap a una corresponsabilitat, en el cas que es visqui en parella es recomana que es puguin parlar de totes les coses, posant-les a la llum i estar oberts a arribar a pactes, uns acords d'allò que necessiten com a família. Les realitats d'una família canvien amb l'arribada d'una criatura i es van actualitzant constantment quan creixen. Això implica que els homes hem d'estar atents i hem d'aprendre a escoltar.

Aquest pacte sovint no es pot fer des de la llibertat total: malauradament en termes generals les dones cobren menys que els homes. "Vivim en un sistema que ens apreta i **cal parar-nos i escoltar què i com volem organitzar-nos**", explica en Rai Crespi.

[GotaVerdaPle]Això vol dir que un home que treballa més fora de casa que la seva parella és un pare absent? Podria ser-ho, però si així ho heu acordat amb la parella no té per què. Pot ser que estiguis aportant moltíssim amb allò que fas i si es necessita anar afluixant professionalment perquè les necessitats de la mare canvien és important tenir la flexibilitat per tal de donar lloc a una nova estructura. "En qualsevol cas cal veure què és el que vol la dona, allò que necessita i parlar sobre com es durà a terme aquest equilibri".

"Per ser antipatriarcal no vol dir que haguem d'escollir una estructura 50/50, sinó **prendre consciència que es pot fer diferent i afrontar aquestes noves possibilitats amb obertura**. En aquest sentit és important que els homes hi siguem conscientment i estiguem oberts a renunciar als privilegis associats als rols familiars.

Rai Crespi assegura que cal trobar un lloc a l'home que no passi pel control ni pel poder

econòmic, perquè això pot generar tota mena de violències. **Cal una estructura consensuada i que reverteixi les dinàmiques tradicionals obsoletes:** moltes dones es queixen de l'absència de les seves parelles, o bé perquè treballen massa, o perquè **se'n van a fer cerveses amb les amistats o bé a fer esport** quan elles no poden gaudir d'aquest temps.

"**No hi ha una consciència real de tot el que implica fer-se càrrec de les criatures**, de la logística, les cures, especialment del pes de la càrrega mental. Venim d'un llegat que no ha estat gens conscient i per això cal anar prenent consciència d'aquest espai convidant-nos a nosaltres mateixos"; explica.

Hi ha dones que al veure que no fem aquesta tasca de cures igual que elles assumeixen la postura de: "**deixa'm que ho faig jo**". Això el que fa és **seguir reforçant aquesta absència** i pot generar que l'home o bé se n'aprofiti i no assumeixi les tasques, o bé se senti insegur en un espai que està aprenent a habitar.

"És per això que cal un **pacte social amb les dones**, i anar trobant aquest lloc fent un canvi en les masculinitats des del punt de vista de l'emocionalitat", assegura Rai Crespi.
[ficentrareport]